

spr^{ing}books

เมื่อเข้าใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ก็จะเข้าถึงหัวใจเราเอง

사물의 뒷모습

อันกยูซอล

เรื่องและภาพ

วนิดา คราวเหมาะ

แปล

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ ส ำ ค ญ

ช่วงที่ฉันจัดสวนใหม่ ๆ สิ่งที่เคยปลอบขวัญเพียงอย่างเดียว

คือเฉยๆไม่นานงานนี้ก็คงจะเสร็จ

ถ้าเป็นแบบนี้ฉันก็จะได้กลับไปอ่านหนังสือแบบเงียบ ๆ

และกลับไปมีชีวิตแบบเดิมที่ได้ออกกำลังกายและทำงานตามเดิม

— อันกยูซอล

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

เมื่อเข้าใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ก็จะเข้าถึงหัวใจเราเอง

사물의 뒷모습

springbooks

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com **f t i @amarinbooks f t i Springbooks**

사물의 뒷모습

THE OTHER SIDE OF THINGS

Copyright © Ahn, Kyuchul, 2021 All Rights Reserved.

The Korean edition was originally published by Hyundae Munhak Publishing Co., Ltd., Korea

This Thai language edition was published by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited in 2022 by arrangement with Hyundae Munhak Publishing Co., Ltd. through KL Management, Seoul Korea

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแบบฉบับที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

พิมพ์ครั้งแรก สิงหาคม 2565

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

อังกษุขอล.

เมื่อเข้าใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ก็จะเข้าถึงหัวใจเราเอง / อังกษุขอล. เรื่องและภาพ; วนิดา คราวเหมาะ: แปล
จาก 사물의 뒷모습 - กรุงเทพฯ: สปริงบุ๊กส์ อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง, 2565.

(16), 276 หน้า: ภาพประกอบ.

1. ความเรียง. 2. การดำเนินชีวิต. I. อังกษุขอล, ผู้ถ่ายภาพประกอบ. II. วนิดา คราวเหมาะ, ผู้แปล. III. ชื่อเรื่อง.

895.914 อคม8

DDC 895.914

ISBN 978-616-18-5098-2

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยใหญ่ ระวี ฤทธิพิทักษ์ ปัญญะโรจน์ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตน์

ที่ปรึกษาฝ่ายงานสำนักพิมพ์ในเครือ อองอาจ จิระอร • บรรณาธิการอำนวยการ สิริกานต์ ผลงาม

บรรณาธิการบริหาร วิสุวรณ์ พัฒนรัชตอดุล • บรรณาธิการ อัญชลี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมาลักษณ์ เขียวกลิ่น • ศิลปกรรม ดวงหทัย มีตฤทธิพิทักษ์กุล • คอมพิวเตอร์ จิรณีย์ คำจันทร์

พิสูจน์อักษร ณัฐภรณ์ รัตนสถิตกุล, ส่องนาภา กัทธวัชชัยกุล • ฝ่ายการตลาด กุลพัฒน์ บัวระอ

แยกสีและพิมพ์ที่

สายรุ้งกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

376 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9000, 0-2882-1010

จัดจำหน่ายโดย

บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรพักตรพิมาน ตำบลบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 www.naiin.com

ราคา 295 บาท

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร. 08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

หากผู้อ่านพบหนังสือเล่มใดมีหน้ากระดาษสลับ หน้าขาดหาย หน้าว่าง สีส้มก้างงเห็นได้ชัด อันเนื่องมาจากการพิมพ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือการเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้งาน สามารถเปลี่ยนเป็นเล่มใหม่ได้ โดยแจ้งรายละเอียดมาที่ **f** amarinbooks หรืออีเมล amarinbooksclubfan@gmail.com

คำนิยม

การต่อสู้อย่างสูงส่งเพื่อชีวิตที่สร้างสรรค์

ขุนตงกู ศิลปะการจัดวาง¹ อดีตอาจารย์หอศิลป์แห่งมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติเกาหลี²

ในทุกๆ เดือนผมต้องเปิดอ่านเรื่องและภาพของอาจารย์อันที่ผมเฝ้าตั้งตารอคอย เนื่องจากได้ยืนยันว่าจะได้รับการตีพิมพ์ใหม่จากฮยอนแดมุนฮัก รอบนี้ผมได้รับมาเป็นรูปเล่มแล้ว รู้สึกยินดีและดีใจเป็นอย่างมาก

พักนี้ผมมักนอนเอนกายตรงสนามหญ้า มองก้อนเมฆลอยไปมาแล้วก็สติหลุดลอยอยู่บ่อยๆ ก้อนเมฆละเลงเป็นสีชมพูอ่อนๆ แล้วผมก็ต้องลุกขึ้นด้วยความตกใจอย่างสุดขีดจนรู้สึกเสียวาระดูกลั่นหลังขึ้นมาเฉยๆ ผมสะดุ้งโหยงเพราะ

¹ ศิลปะการจัดวาง หรือศิลปะติดตั้ง (Installation Art) คือรูปแบบงานศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ระยะห่างของชิ้นงาน และมุมมองของผู้ชม เมื่อผู้ชมอยู่ในตำแหน่งใดและมองมาที่ชิ้นงานศิลปะนั้น

² Korea National University of Arts (K-ARTS หรือ KNUA) เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติในกรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1993 โดยกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวของเกาหลี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นสถาบันชั้นนำที่มุ่งเพาะศิลปิน

ได้สติและถามตัวเองว่าตอนนี้ผมกำลังทำอะไรอยู่ เรื่องราวและรูปภาพของอาจารย์อันช่วยปลุกชีวิตผมที่สติหลุดลอยให้กลับมาเหมือนเดิม ยิ่งไปกว่านั้นคือเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้เกิดจากการสังเกตเรื่องเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน แต่งเติมรูปภาพจากมนุษย์คนหนึ่ง แล้วเรื่องราวก็เติมเต็มไปด้วยที่มาอันลุ่มลึกและความกังวลใจของจิตรกรคนหนึ่ง แต่ในทางกลับกัน ยังมีการค้นคว้าอย่างละเอียดถึงเรื่องฟิสิกส์ ระบบอันซับซ้อนของดาราศาสตร์ เคออส³ ที่มาของจักรวาล บิ๊กแบง⁴ ภาวะเอกฐาน⁵ หลุมดำ ฯลฯ เรื่องที่ผมคิดว่าช่างห่างไกลจากความเป็นจริงและชีวิตประจำวัน ผมจมอยู่กับปรากฏการณ์ที่ช่างห่างไกลจากความเป็นจริงจนรู้สึกกลัวที่จะเพ่งมองตัวเองได้ บางทีด้วยเหตุผลเหล่านี้ เรื่องราวที่อาจารย์อันเขียน เลยทำให้ผมเข้าถึงได้ด้วยความอ่อนโยนมากขึ้น

แต่ถึงแม้ผมจะพยายามรวบรวมสติปัญญาอันน้อยนิดของผมแค่ไหนก็ไม่ใช่ผล ดังนั้นจึงอยากขอร้องให้ช่วยเข้าใจสิ่งที่ผมพยายามคลายปมออกมาเป็นคำพูดของผมสักหน่อย จากมุมมองแปลกใหม่บางเรื่อง ผมรู้สึกสงสารจุดที่ตัวเอง

³ สภาพแรกเริ่มของกรามีอยู่ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือความว่างเปล่าอันมีสีดำของอวกาศ

⁴ ทฤษฎีบิ๊กแบง หรือ Big Bang Theory คือ แบบจำลองในจักรวาลวิทยาที่ใช้อธิบายถึงการกำเนิดและวิวัฒนาการของเอกภพ (Universe) ซึ่งก็คือจุดที่รวมแรงทั้ง 4 ในธรรมชาติไว้เป็นหนึ่งเดียว ได้แก่ แรงโน้มถ่วง แรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงแวนเดอร์แวลล์ และแรงนิวเคลียร์อ่อน

⁵ Singularity คือภาวะที่มวลมีความหนาแน่นเป็นอนันต์ ภาวะเช่นนี้จะพบได้ที่ใจกลางหลุมดำ

อยู่บนโลกซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและหมุนเวียนไปของเวลา
ที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว ผมคิดว่านี่คงเป็นการเล่าเรื่องการต่อสู้
อันสูงส่ง และ ‘กระบวนการพลิกกลับ (เอนโทรปี)⁶ ทางวัตถุ
มีเพิ่มมากขึ้น’ คิดว่านี่เป็นจุดกำเนิดมาจากกฎลำดับที่สอง
ของอุณหพลศาสตร์⁷ สิ่งมีชีวิตเริ่มต้นต่อสู้ด้วยน้ำตาแล่นเอ่อ
เพื่อพยายามหลบหลีกกฎอุณหพลศาสตร์นี้ จึงทำให้เกิดการ
ประวิงเวลาสำหรับสภาวะสมดุลทางความร้อนให้ได้มากที่สุด
เทอร์เรนซ์ ดีคอน⁸ กล่าวไว้ว่า การดำรงไว้ซึ่งความเป็นไปได้
ในการดำเนินต่อของสิ่งมีชีวิตมีการรับมือสองอย่าง และสภาวะ
ความเป็นระบบของตนที่มีความตรงกันข้ามระหว่างกัน ต่างก็จะ
มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีชีวิตชีวา เหมือนกับหยินและ
หยางบนธงชาติเกาหลีที่โบกสะบัด สิ่งนั้นเปรียบเหมือน ‘กำแพง
สองฝั่ง’ ของอาจารย์อัน มันต่างทำหน้าที่คนละด้านกันแต่ก็
เติมเต็มซึ่งกันและกัน ซึ่งทำให้เราได้เห็นการเคลื่อนไหวอย่าง
ต่อเนื่องของสิ่งนั้น ความสัมพันธ์ที่มีความหมายล้ำลึกเช่นนี้
เป็นสิ่งที่คอยรักษาชีวิตต่อไป แน่แน่นอนว่าความจริงที่น่าเศร้าคือ
ความเป็นไปได้ในการดำเนินต่อเมื่อมองในมุมของดาราศาสตร์
หมายถึงช่วงเวลา ณ ขณะนั้นเท่านั้น

⁶ แนวคิดที่สำคัญในวิชาฟิสิกส์และเคมีรวมทั้งนำไปใช้กับสาขาวิชาอื่นๆ ในฟิสิกส์
ได้ เป็นส่วนหนึ่งของอุณหพลศาสตร์

⁷ สาขาหนึ่งของฟิสิกส์ ที่ศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับความร้อน อุณหภูมิ งาน
และพลังงาน

⁸ นักประสาทวิทยาและศาสตราจารย์วิชามานุษยวิทยาชาวอเมริกัน

อีกทั้งเรื่องการดำรงอยู่ของวัตถุจากเรื่องเล่า ‘รูปร่าง และสิ่งที่ไม่ใช่รูปร่าง’ เรื่องนี้มีความสัมพันธ์กับอะไรบางอย่างที่หายไปและสิ่งที่ดำรงอยู่ทางวัตถุ จากบทที่ชื่อ ‘(W) Hole’ ซึ่งเป็นสิ่งที่นำมาจากความคิดเห็นของดีคอน สิ่งที่สำคัญของลัทธิคือรูที่มีแกนกลางทะลุผ่าน งานข้ามต่างต้องมีความว่างเปล่าภายใน หน้าต่างและประตูก็ต้องมีส่วนที่เจาะตรงกลาง เราต่างใช้สิ่งเหล่านั้นที่อยู่ตรงตำแหน่งนั้น แต่การใช้ประโยชน์ประกอบขึ้นจากสิ่งต่างๆ ที่ไม่ได้อยู่ตรงตำแหน่งนั้น ดีคอนเคยระบุว่า ‘จิตใจที่กำเนิดมาจากวัตถุ’ ซึ่งปรากฏในบทย่อยของหนังสือที่ชื่อ *Incomplete Nature* แต่ในขณะเดียวกัน ดีคอนพยายามแสดงออกให้เห็นบางสิ่งที่เล็กมากกว่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่กำเนิดมาจากสติที่หายไปเนื่องมาจากบางสิ่งที่ดำรงอยู่ ยกตัวอย่างเช่น คุณค่าทางความงามของเศษชิ้นส่วนชิ้นหนึ่ง เราต้องดึงเอาปัญหาเรื่องสีสัน น้ำหนัก หรือส่วนประกอบของหินอ่อนออก แต่ต้องเน้นหนักไปที่สิ่งซึ่งเป็นแกนกลางคือข้อมูล หน้าที เป้าหมาย ความหมาย และคุณค่าที่ฝังอยู่ ไม่ใช่สภาพที่มันดำรงอยู่ ดังนั้น ความไม่สมบูรณ์แบบของสิ่งที่แฝงอยู่ภายในงานประติมากรรมนี้ คือสิ่งที่เป็นแกนกลางและเขาวิเคราะห์ว่าความไม่สมบูรณ์ที่แฝงอยู่นี้เป็นปรากฏการณ์ที่แสดงถึงกลางสังหรณ์ของจิตวิญญาณ

ทุกๆ หน้าของหนังสือเล่มนี้สัมผัสไปด้วยจิตวิญญาณที่มีมูลเหตุ และสิ่งนั้นก็ทำให้หันกลับมามองตัวเอง เสียงสะท้อนกลับที่บอกว่าเห็นด้วยกับมูลเหตุที่ว่ามันกำลังแผ่กระจายและเริ่มซึม

ผ่านในหัวใจผม ความเห็นด้วยที่แน่นย៉ำนั้นดังกึกก้องจากเสียง
ที่แตกมาจากชีวิตประจำวันที่เป็นเรื่องเล็กน้อย ความเห็นด้วยนั้น
กำลังเล่นชักเย่อและเริงระบำกันเหมือนมีชีวิต สิ่งนั้นทำให้ตัวผม
ตื่นและมีชีวิตในแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์

คำนิยม

เรื่องราวที่มองไม่เห็นของชีวิตและวัตถุ

อันโชนอน ATELIER HERMÈS Artistic Director

ผลงานของอันกุชอลที่ฉันเห็นในหอนิทรรศการไม่ใช่ประติมากรรมที่สำเร็จแล้ว แต่จะสิ้นสุดได้ด้วยความรู้สึก ซึ่งมันใกล้เคียงกับวัตถุที่ดึงเอาที่มาที่ไปออกมาเสียมากกว่า ฉันเดินเตร็ดเตร่อยู่อรอบ ๆ วัตถุเหล่านั้นซึ่งพวกมันกำลังจับจองพื้นที่ในขณะปัจจุบัน บางครั้งสิ่งเหล่านั้นก็เหยียบย่างเข้าไปภายในพื้นที่ทางกายภาพที่เราเปิดทิ้งไว้ และพวกมันคงปะทะกับเรื่องราวบางอย่างที่ยังไม่เปิดเผย สิ่งนั้นแม้ว่าเป็นความไม่ชัดเจน แต่มันคล้ายกับกำลังเรียกร้องให้พวกเราหันกลับไปมองภาพข้างหลังของชีวิตกันดูสักครั้ง พวกมันพูดร้องขอด้วยเสียงทุ้มต่ำ ผลงานที่เป็นงานฝีมือของเขาเหล่านี้ได้รับการวิจารณ์ทางศิลปะว่าเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ¹ ซึ่งเป็นภาพตัวแทนของความย้อนแย้ง และเป็นเรื่องที่ไม่อาจเห็นและไม่อาจแยกกันกับวัตถุได้

¹ การให้ความหมายแก่ตัวแปรอย่างชัดเจนเพียงพอ และมีความเฉพาะเจาะจงเพื่อบ่งชี้ปรากฏการณ์รูปธรรมได้อย่างไม่มีข้อสงสัย

บทความรูปภาพเกี่ยวกับเบื้องหลังสิ่งของของอันกฤษชอล
ในความหมายดังกล่าว จึงได้กลายเป็นตัวเอกและจัดว่าเป็น
ผลงานต้นแบบอีกชนิดหนึ่ง เขาถ่ายทอดความปรารถนาอัน
แรงกล้า ความลังเล ความหวัง การถอนหายใจ ฯลฯ ในเรื่อง
ศิลปะและชีวิตของนักเขียนคนหนึ่งที่ยพยายามไปให้ถึงสิ่งใด
โดยการสันนิษฐาน แต่สำหรับพวกเราแล้ว เราได้ค้นพบโลก
แห่งมูลเหตุที่มาอันลึกซึ้งและกว้างใหญ่มากกว่าที่เขาสันนิษฐาน
บันทึกประจำวันด้วยรูปภาพของนักเขียนที่บอกว่าเขาเริ่มต้น
มันทุกวันด้วยการเปิดสมุดสเก็ตช์ภาพตอนเช้าตู่ จากนั้นก็
เขียนเรื่องและวาดภาพลงไป ฉันคิดว่ารูปภาพพวกนี้น่าจะได้
ประสานสายตากับพวกเรา พวกมันคงได้เป็นวัตถุแปลกตาใน
หอแสดงนิทรรศการในวันใดวันหนึ่ง แต่ตอนนี้มันได้อยู่ใน
รูปแบบของสิ่งตีพิมพ์ และคงอยู่ในความทรงจำของเราและ
อาจหายไปได้เช่นกัน ดังนั้นการบันทึกนี้คงเป็นการพูดคนเดียว
ถึงสิ่งที่มีคุณค่าของนักเขียนว่า “เป็นทุกสิ่ง แต่ในขณะเดียวกัน
ก็ไม่ได้เป็นสิ่งใดเลย”

คำนำสำนักพิมพ์

เคยลองคิดเล่นๆไหมว่า ถ้าสรรพสิ่ง ธรรมชาติ หรือ สัตว์ต่างๆ ที่อยู่รอบตัวพบได้ มันน่าจะอยากบอกอะไรกับเรา “ขอบคุณนะ ที่ดูแลฉันอย่างดี” “โอ๊ย เจ็บนะ เบาๆ มือกับฉันหน่อยได้ไหม” หรืออาจจะเป็น “เธอนี้...ช่างไม่รู้อะไรเกี่ยวกับตัวฉันเลย”

บ่อยครั้งที่เราไม่ได้ใส่ใจกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ด้วยอาจจะคิดว่า มันไม่มีชีวิต ไม่มีจิตใจ และเห็นคุณค่าของพวกมันตามมูลค่าของเงินที่เสียไปเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งเหล่านั้นมา จริงอยู่ว่าสรรพสิ่งที่มีมูลค่ามากมายย่อมเกิดจากกระบวนการผลิตที่พิถีพิถันหรือวัสดุชั้นเลิศ ที่มักเอื้อประโยชน์ได้ทั้งทางกายและทางใจ แต่บางทีสรรพสิ่งที่ดูเหมือนว่าจะไร้ค่าเหล่านั้นอาจกำลังบอกอะไรเราอยู่ก็ได้

โดยหนังสือเล่มนี้จะพาเราไปพบกับคุณค่าที่ซ่อนอยู่ใน
สรรพสิ่งมากมาย ไม่ได้หมายถึงเรื่องลึกลับแต่อย่างใด แต่เป็น
การเล่าให้เห็นถึงอีกมุมมอง ที่อาจทำให้ได้เรียนรู้บางสิ่ง
บางอย่างจากธรรมชาติ หรือจากสิ่งของเหล่านั้น เพราะไม่ว่า
หลังจากเราได้เข้าใจถึงแก่นแท้ของสิ่งต่างๆ รอบตัวแล้ว เรา
อาจเข้าใจความหมายในหัวใจของตัวเองมากขึ้นก็ได้

springbooks

สารบัญ

บทนำ ช่วงเวลาที่นางฟ้าผ่านไป	2
บทที่ 1 เวลาของพืช	
รูปร่างและสิ่งที่ไม่ใช่รูปร่าง	7
ลูกบอล	11
ภาชนะต่างๆ	15
วิธีการเป็นสายลม	19
น้ำตาเทียม	21
เลื่อยที่อ้อๆ	25
สนิม	29
สรรพสิ่งทั้งหลาย	33
ไฟฟ้าจากน้ำตา	37
ภายนอกกับภายใน	41
แก้วน้ำ	45
ตะปูเกลียว	47
แรงเฉื่อย	51
ปัญหาแห่งความสมดุล	55
ภาพสเก็ตช์ของไม้ดอก	59
สัญญาณต่างๆ	63

ลุ่มเสียงทั้งหลาย	67
สิ่งที่ต้องเรียนรู้จากต้นไม้	71
มีชีวิตรอด	75
เมล็ดพันธุ์	79
เวลาของพืช	83

บทที่ 2 คำศัพท์ยี่สิบคำ

โลกที่ไร้ซึ่งประธาน	89
ว่าด้วยเรื่องชื่อ	93
ว่าด้วยเรื่องเสียงรบกวน	97
จากซากปรักหักพังของคำพูด	101
ปัญหาระหว่าง A กับ B	105
ประธานปลอม	109
จังหวัดไม่เคยกรีตร้อง	113
วัชพืช	117
ความแตกต่างเล็กน้อย	121
คำศัพท์ยี่สิบคำ	125
ช่วงเวลาที่มีผลกับคำพูด	129
ปัญหาของมูมฉาก	133

บทที่ 3 ความรู้สึกขอบคุณต่อศิลปิน

วิธีการทำให้ศิลปินหายไป	139
กำแพงสองฝั่ง	143
แก้วเซรามิก	147

วงกลมที่ไม่สมบูรณ์	151
ปีกของนกติด	155
หูแว่ว	159
เส้นด้ายตามขวางและตามยาว	163
ตัวอักษรที่เขียนบนสมุดสเก็ตซ์	167
ดินสอและยางลบ	171
วิธีทำให้ไม่ลืมหูล	175
รอยเอจเจอร์ 2	179
พีระมิด	183
ยุคอายุชัยหนึ่งร้อยปี	187
ความรู้สึกขอบคุณต่อศิลปิน	191
เป็นทุกสิ่ง แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้เป็นสิ่งใดเลย	195

บทที่ 4 บ้านที่มีสวนหน้าบ้าน

แรงโน้มถ่วง	201
จนถึงวันพฤหัสบดี	205
ฝุ่นละอองขนาดเล็ก	209
สิ่งที่เราไม่ได้เรียนรู้	213
ช่างไม้ที่ดี	217
บ้านที่มีสวนหน้าบ้าน	221
ห้องทำงาน	225
บ้านที่โดดเดี่ยว	229
ฝนที่ตกเมื่อวาน	233
สารทุกข์สุกดิบ	237

ลูกชายที่แก่กว่าพ่อ	241
รูปภาพในวันวาน	243
สิ่งต่างๆ ที่ยังไม่หยุดนิ่ง	247
ตอนที่เรื่องใด ๆ ยังไม่เกิดขึ้น	251
พ่อไม่ได้อยู่กับพวกเรา	255
ข้อความ	259
การวิ่งแข่งกับเวลา	263
บ้าน	267
โปสต์การ์ด	271
เกี่ยวกับผู้เขียน	274

2017 AHN

บทนำ

ช่วงเวลาที่น่างฟ้าผ่านไป

มีคำพูดหนึ่งในภาษาเยอรมันและฝรั่งเศสว่า ‘ช่วงเวลาที่น่างฟ้าผ่านไป’ ซึ่งใช้เรียกช่วงเวลาที่อยู่ๆ การสนทนาของผู้คนก็หยุดลง และความเงียบอันแปลกประหลาดเข้าครอบงำราวกับว่า ‘นางฟ้ากำลังผ่านไป’ ฉันจะขอยืมสำนวนนี้มาใช้เพื่อบอกว่าตัวอักษรต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้ เป็นการบันทึกช่วงเวลาที่เหมาะกับนางฟ้ากำลังผ่านไปสำหรับตัวฉันเอง

ตลอดวันฉันมักอยู่ที่ห้องทำงานและอยู่ภายใต้ความเงียบเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าจะอยู่เพียงลำพัง แต่การสนทนายังคงดำเนินต่อเนื่องไปไม่หยุด ช่วงเวลาที่วาดรูปหรือดูแลต้นไม้ ฉันได้สนทนาพูดคุยกับวัตถุต่างๆ สมอและมือของฉันได้พูดคุยกัน และมือขวากับมือซ้ายก็ได้สนทนากันด้วยเช่นกัน การสนทนาที่ไร้ซึ่งคำพูดเช่นนี้ เมื่อมันสิ้นสุดลง เมื่อความเงียบเข้าครอบงำ หรือเมื่อมีนางฟ้าผ่านตัวฉันไป วัตถุต่างๆ ที่ฉันได้เจอก็มีรูปลักษณะที่แตกต่างกันออกไปอย่างสิ้นเชิง ภายใต้การเล่นอันสันที่ฉันเดินตามวัตถุพวกนั้นไป และได้พบกับ

โบสถ์ ฼แมลง และต้นไม้ต่างๆที่เคยเดินผ่านไปอย่างไม่วัใจ
แม้เราจะเป็นคนสร้างมันขึ้นมาเอง แต่วกลับได้พบกับภาพ
เบื้องหลังของวัตถุที่ไม่เคยรับรู้มาก่อน การเดินทางอย่างไรรู้ซึ่ง
จุดหมายปลายทางยังคงดำเนินต่อไป ในเส้นทางที่รายล้อม
ทั้งสี่ทิศ เราคงได้พบกับอีกที่ไหนดักแห่ง บางที่อาจเป็น
ช่วงเวลาอันสั้นมาก หรืออาจเป็นเวลาที่รอคอยเท่าไรก็ไม่วา
เสียที มีเพียงแ่วเวลาที่นางฟ้ากำลังผ่านไปเท่านั้น เป็น
ช่วงเวลาที่เราไม่รู้สึกรายกับการได้ชื่อว่าเป็นศิลปิน

ขอขอบพระคุณท่านประธานยังชุกจิน ประธานสำนักพิมพ์
ฮยอนแดมุนอัก ผู้ช่วยรวบรวมผลงานนี้จนได้เป็นหนังสือ
เล่มที่สามสำหรับช่วงเวลาอันยากลำบากแบบนี้ สำหรับหนังสือ
เล่มนี้ ฉันหวังเพียงแ่วอยากให้ทุกคนได้ยืนอยู่คู่กับงานประพันธ์
อันเจิดจรัสของฮยอนแดมุนอัก อีกทั้งต้องขอขอบพระคุณ
กองบรรณาธิการที่ช่วยเริ่มต้นฉบับที่ส่งตอนกำหนดส่งงานแบบ
จวนเจียนทุกครั้ง และอยากถ่ายทอดความรู้สึกขอบคุณและ
ความรักที่มีต่อภรรยาและลูกๆ พวกเขาคือคนที่ได้อ่านงานเขียน
ของฉันก่อนใครเสมอ

บทที่ 1

เวลาของพีช

AMU

「งานสองประติมากร」

21 × 30 cm. ทาพวาดดินสอบนกระดาษ 2020

รูปร่างและสิ่งที่ไม่ใช้รูปร่าง

ว่ากันว่า มีเกลันเจโล¹ มีความสามารถไม่เหมือนใคร เรื่องการมองรูปร่างของประติมากรรมที่ซ่อนอยู่ภายใต้หินอ่อน เขาคือเด็กหนุ่มผู้เป็นวีรชนและกล้าหาญที่จะปะทะกับโกลิธ² เขามองเห็นรูปร่างของดาวิด³ แฝงซ่อนอยู่ภายใต้ก้อนหินที่ไม่มีประติมากรคนใดสนใจ แต่เขากลับทำให้รูปร่างนั้นปรากฏออกมาบนโลกใบนี้ราวกับดาวิดยังมีชีวิตและหายใจอยู่

ประติมากรคือคนที่ปลดปล่อยอิสรภาพของรูปร่างที่โดนตรึงไว้ภายในก้อนหิน คงไม่มีใครคิดลดคุณค่าความสามารถในการมองเห็นผิววัตถุด้านนอกจนทะลุปรุโปร่งของเขา และคงไม่มีใครมีความคิดที่จะลดคุณค่าผลงานชิ้นเอกจำนวนมากที่เขาหลงเหลือเอาไว้ได้ แต่ฉันสงสัยว่า จะมีเศษชิ้นส่วนเล็กๆ น้อยๆ

¹ ไมเคิลแองเจโล มีชื่อเต็มในภาษาอิตาลีว่า 'มีเกลันเจโล ดี โลโดวิโก บัวนารโรตี ซิโมนี' เขาเป็นทั้งประติมากร จิตรกร และสถาปนิกคนสำคัญแห่งยุคเรอเนสซองส์ มีผลงานชิ้นสำคัญคืองานแกะสลักหินอ่อนรูปปั้นดาวิด และปีเอตา ซึ่งจัดได้ว่าเป็นงานชิ้นสำคัญของโลก

² นักรบชาวฟิลิสเตียที่ตัวใหญ่เหมือนยักษ์

³ วีรบุรุษและกษัตริย์องค์ที่สองของอิสราเอล แต่เดิมเขาเป็นคนเลี้ยงแกะแต่เกิดเหตุทำให้ต้องปะทะกับนักรบคนหนึ่งชื่อโกลิธ

หรือเศษฝุ่นปรากฏมากเพียงใดจากก้อนและเหล็กสลักก้อนหิน
ตอนเขาสร้างผลงานขึ้นมา เสียงก้อนกระทบกันนับครั้งไม่ถ้วน
ที่ดังวนอยู่ในหู เศษชิ้นส่วนของก้อนหินอ่อนที่กระเด็นกระจัด-
กระจายรอบด้านจากการแตกหักเป็นเสียง ๆ จนไปสะสมอยู่
ตามพื้น ร่างกายที่เปียกชุ่มไปด้วยเหงื่อของเขาและฝุ่นหนาที่
กองทับถมเป็นสีขาวในห้องทำงาน ฉันขอแบ่งพื้นที่ของฉันตอนนี้
ออกเป็น ‘สิ่งที่เป็นรูปร่างกับไม่เป็นรูปร่าง’ และ ‘สิ่งที่หลงเหลือ
กับสิ่งที่ละทิ้ง’ การทำผลงานขึ้นมาสักชิ้นแบ่งออกได้เป็นสิ่งที่
น่าจดจำและสิ่งที่ถูกหลงลืม ซึ่งการสร้างผลงานขึ้นมานั้น
เราจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตระหว่างสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจน

สุดท้ายแล้ว ตอนนี้เราก็กำลังตามหารูปร่างที่ยังคง
หลงเหลือภายใต้ฝุ่นผง เศษเสี้ยวที่ถูกทิ้ง และภายใต้ซาก
ปรักหักพังเหล่านั้น ที่มีกลิ่นเจโลและรุ่มร้อนของเขาไร้สรรค์
รูปร่างที่ซ่อนไว้ภายใต้ก้อนหินอ่อนทั้งหมดบนโลกใบนี้

2017 ANN
 평등의 원칙

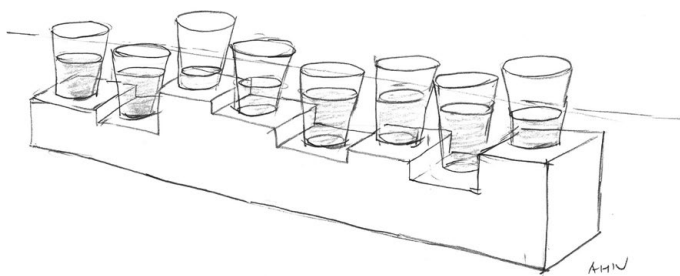
「กฎแห่งความเสมอภาค」

21 × 30 cm. ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 2017

เด็กๆ เล่นฟุตบอล และมักวิ่งไล่ลูกฟุตบอลที่กระเด็นไปในทิศทางสะเปะสะปะอย่างเหินือยหอบ บทบาทของลูกฟุตบอลเคลื่อนไหวต่างจากความคาดหวังของพวกเขา ลูกฟุตบอลจะกระเด็นไปทางไหนไม่มีใครรู้ เป็นการเคลื่อนไหวแบบไม่มีกฎเกณฑ์ การเล่นฟุตบอลจึงทำให้พวกเขาได้เรียนรู้วิธีการควบคุมและวิเคราะห์เส้นทางของลูกฟุตบอลจากประสบการณ์ ความผิดหวัง และเสียงถอนหายใจนับไม่ถ้วน ดังนั้นการเล่นฟุตบอลของพวกเขาคือการฝึกฝนให้พวกเขาใช้ชีวิตบนโลกที่หมุนไปคล้ายลูกฟุตบอล การที่เรื่องต่างๆ บนโลกใบนี้คาดเดายากสำหรับเด็กๆ มันสอนให้พวกเขารู้ว่าโลกไม่ได้หมุนวนไปตามความต้องการ ไม่เป็นไปตามใจอยาก และไม่มีทางรู้ล่วงหน้า ท่ามกลางความไม่มีกฎเกณฑ์ ถ้าเราค้นพบกฎเกณฑ์แต่ไม่เคลื่อนไหวไปให้เร็วกว่าลูกฟุตบอล ก็จะไม่มีวันเอาชนะเกมการแข่งขันได้ ถ้าอยากเห็นความล้มเหลวบนโลกใบนี้ให้น้อยลง เราต้องเป็นเหมือนกับลูกฟุตบอล

ลูกฟุตบอลไม่สนใจโลกภายนอก การที่เราหลงใหลกีฬาฟุตบอล นั้นเพราะมันไม่สนใจเราแต่อย่างใด และลูกฟุตบอลมีใจเป็นกลางอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็นสิ่งสำเร็จในตัวมันเอง และไม่มีข้อบกพร่อง สำหรับลูกฟุตบอล ไม่ว่ามีเรื่องใดเกิดขึ้นภายนอก มันจะไม่สนใจสิ่งใดเลย ลูกฟุตบอลจะกลิ้งและกลิ้งไปหยุดอยู่ตรงตำแหน่งใดก็ได้ มันไม่เลือกตำแหน่งว่าตัวเองต้องอยู่ที่ใด และไม่มี ความอยากเลือกด้วย ลูกฟุตบอลอาจกลิ้งหรือหยุดตามแต่ลักษณะพื้นผิว แรงโน้มถ่วงและความบังเอิญหลายอย่าง ในตอนนี้ บางครั้งฉันเองก็อยากเป็นเหมือนกับลูกฟุตบอล

「water glass xylophone」

27 × 19.5 cm. ราวหวดดินสอบนกระจก 2014

ภาษาต่างๆ

ภาษาต่างๆไม่ค่อยพูด เดิมทีพวกมันไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เปล่งเสียง ภาษาไม่ใช่เครื่องดนตรี แต่พวกมันส่งเสียงได้ราวกับเป็นเครื่องดนตรี นับตั้งแต่เสียงกระซิบบางเบาราวกับอยากให้ได้ยินหรือไม่อยากให้ได้ยิน ไปจนถึงเสียงแหลมสูงแผดเข้าไปถึงในกระดูก มันรู้จักสร้างเสียงได้หลากหลาย

ภายในภาษะนั้นว่างเปล่าสร้างขึ้นเพื่อให้บรรจุอาหารภายในเครื่องดนตรีว่างเปล่าสร้างขึ้นเพื่อให้บรรจุเสียงเพลง ตรงจุดที่ภายในว่างเปล่าคือจุดที่เหมือนกันของสองสิ่ง สิ่งเหล่านั้นเหมือนกันตรงจุดที่สร้างปฏิกิริยาการกระตุ้นและการกระทบ คุณงามความดีของพวกมันคือความเจ็บ แต่ความเจ็บนั้นเป็นความเจ็บที่จะหยุดเมื่อไรก็ได้ ภายใต้ความเจ็บประกอบไปด้วยเสียงถอนหายใจ เสียงพึมพำ เสียงอุทาน และเสียงพูดพล่ามที่เล็ดลอดออกมา อีกทั้งตอนภาษาแตกก็จะมีเสียงพ่นดังออกมาสั้นๆ และเป็นเสียงถอนหายใจรุนแรง ภาษาทั้งหมดต่างบรรจุเสียงแห่งความพังทลายของโลกใบเล็กนี้เอาไว้

ตอนสร้างภาษาละ เราเป็นคนสร้างเสียงเหล่านั้นขึ้นมาด้วย อีกทั้งภาษะนั้นอาจสร้างเสียงเหล่านั้นขึ้นมาระหว่างที่สร้างมันก็เป็นได้ มีเสียงซ้อนดัง ‘กึ่ง ๆ’ แทรกในความเจียบของไต่อาหารที่ภาษาละวางด้วยความสงบนิ่งและมีน้ำหนัก มีเสียงถ่วงน้ำชาวางดัง ‘แก๊ง’ รวากับเป็นการจุดเครื่องหมายมหัศจรรย์ระหว่างคู่รักที่เพ่งหันหลังให้กันและเลิกกัน สิ่งเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องมีวิธีการอำปาก แต่มันแสดงปฏิกิริยาต่อทุกสิ่งมันตอบรับความไม่สนใจด้วยความไม่สนใจ ตอบรับความโกรธซึ่งด้วยความโกรธซึ่ง และตอบรับความเศร้าด้วยความเศร้า

มนุษย์ใช้พวกมันเป็นภาษาละ แต่พวกมันอาจคิดว่าตัวเองเป็นเครื่องดนตรีก็ได้ การสร้างภาษาละเป็นหน้าที่เรา การใช้ชีวิตของเครื่องดนตรีก็เป็นหน้าที่ของเครื่องดนตรี

「ต้นไม้แห่งรัก」

27 × 19.5 cm. ภาพวาดน้ำหมึกบนกระดาษ 2015

วิธีการเป็นสายลม

ต้นไม้ไผ่เอนไปตามแรงลม มันคงคิดวิธีที่ทำให้ปลิวไปไกลแสนไกล โดยปล่อยให้เมล็ดพันธุ์นั้นพัดไปกับลม มันก้าวผ่านขอบเขตความเป็นพืชที่ต้องอาศัยติดอยู่กับที่ใดที่หนึ่ง แล้วคงเรียนรู้วิธีเดินทางให้ได้ไกลเหมือนกับสายลม เมล็ดพันธุ์วางรากและแตกหน่อในที่แปลกใหม่ สถานที่ที่มีมนุษย์อยู่ตรงนั้นลมพัดเมล็ดพันธุ์ให้ปลิวลอยไปที่ใดสักแห่งเหมือนกับจุดหมายที่ไม่ระบุชื่อผู้รับ

ต้นไม้ไม้ไผ่ห่น ความแตกต่างมีเพียงจังหวะแห่งเวลาเท่านั้น พวกมันยังคงเคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดนิ่งเหมือนพวกเรา บางครั้งลมนั้นก็มาหาโดยไม่บอกกล่าว ทำให้ใบไม้ร่วงหล่นบ้างก็เขยื้อนกิ่งก้านเสียจนหัก ระหว่างที่ต้นไม้ต้องยืนหยัดท่ามกลางสายลมแรง มันคงจินตนาการว่าตนเคลื่อนไหวและเดินทางไปตามสายลม

เช้าวันนี้ที่มีลมแห่งฤดูใบไม้ผลิหนาวเย็น ฉันมองบรรดาใบไม้พลองคิดว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจากสายลมนี้ วิธีการเป็นสายลม วิธีการแสดงออกเหมือนสายลมและวิธีการหายตัวไปเหมือนสายลม วิธีการลูบคลำไปที่วัตถุต่าง ๆ ด้วยมือที่มองไม่เห็น และทำให้สิ่งที่หยุดนิ่งนั้นเคลื่อนไหวได้ วิธีการทำให้สิ่งที่ร่วงหล่นบนพื้นปลิวขึ้นฟ้าได้อีกรอบ หรือบางครั้งก็เป็นวิธีการทำให้จิตใจที่ไหลวนได้สงบนิ่งและจมดิ่งลง ทำให้คิดว่าฉันได้เรียนรู้จากวิธีพวกนั้นหรือเปล่า

「ร่างกายที่ทำตัวเป็นพืช」

16 × 22 cm. ภาพวาดดินสอบนกระดาษ 1992

น้ำตาเทียม

เมื่ออายุมากขึ้น น้ำตาก็ไม่เพียงพอ ชื่อ ‘อาการตาแห้ง’ นั้นแห้งผากพอ ๆ กับอาการ ต่อม่าน้ำตาแห้งจนความรู้สึกคล้ายเม็ดทรายแทรกอยู่ในลูกตาและทำให้กะพริบตาบ่อยครั้ง การหยิบผ้าเช็ดหน้าออกมาเช็ดน้ำตาไม่จำเป็นอีกต่อไป ความทรงจำว่าเคยร้องไห้และมีน้ำตาไหลพรากช่างดูห่างไกลและเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว น้ำตาที่ต้องไหลได้ใช้ไปจนหมดเลยทำให้คิดว่าร่างกายอาจคิดว่าไม่จำเป็นต้องผลิตน้ำตาเหมือนแต่ก่อนอีกก็ได้ แต่บางทีปริมาณน้ำตาอาจลดลง โดยที่มันยังคงผลิตเหมือนเดิม หรือบางทีปริมาณอาจเท่าเดิม แต่เป็นเพราะตนเองที่ทำให้มันสลายหายไปก็ได้ เวลาดูละครก็หยดแหมะ ตอนจ้องมองแสงอาทิตย์คล้ายตกดินก็หยดแหมะ ตอนฟังเพลงท่อนหนึ่งที่ตั้งจากวิญญู รอบดวงตาฉันเปียกขึ้นบ่อย ๆ

ไม่ว่าเป็นเพราะอายุหรือเพราะต่อน้ำตา แต่ผู้คนที่ไม่ค่อยมีน้ำตาได้เริ่มใช้ผลิตภัณฑ์ของบริษัทผลิตยาที่แทนน้ำตาขาย ตอนเช้าหนึ่งรอบ ก่อนเข้านอนหนึ่งรอบ ตอนหยอดน้ำตาที่ผู้อื่นผลิตขึ้นเข้าไปในดวงตาหนึ่งหยด เราต่างเริ่มคลำหาความทรงจำอันเลื่อนรางสมัยที่ขนตาเคยเปียกชื้นด้วยน้ำตาน้ำตาเทียมไหลมาตามแก้มคล้ายน้ำตาจริง เราต้องใช้หลังมือเช็ดน้ำตานั้น แล้วความทรงจำแสนเลื่อนรางตอนที่น้ำตาอุ่นๆ เคยไหลสักระยะเวลาหนึ่งก็ผุดขึ้นมา

